

Prijatelji

Autor Administrator

Jednog dana, kad sam bio prva godina srednje škole, vidio sam jednog dečka iz mog razreda kako ide kući. Zvao se Kyle. Izgledalo je, da nosi kući sve knjige.

Pomislio sam: "Zašto to bi tko nosio sve svoje knjige kući u petak? Ovaj zaista mora biti treber."

Sam sam imao lijepo isplaniran vikend

(tulumi i nogometna utakmica
s prijateljima sutra popodne),
zato sam samo slegnuo ramenima
i produžio dalje.

Hodajući, vidio sam da prema onom dečku
ide grupa djece. Potrčali su k njemu,
sručili mu knjige na tlo i podmetnuli mu nogu,
tako da je pao u blato. Njegove naočale su odletjele
i vidio sam kako se zaustavljaju desetak stopa od njega.
Pogledao je prema gore i vidio sam mu tugu u očima.

U srcu sam suosjećao s njim. Potrčao sam prema njemu,
i dok je puzeći tražio svoje naočale, ugledao sam
suzu u njegovim očima. dodajući mu naočale,
rekao sam: "oni dječaci su budale. Zaista bi već morali odrasti."
Pogledao me i rekao: "Hej, hvala!"
na njegovom je licu bio velik osmijeh, jedan od onih
koji izražavaju iskrenu zahvalnost. pomogao sam mu
pokupiti knjige i upitao ga gdje živi.
Pokazalo se da živi blizu mene,
pa sam ga upitao, kako to da ga nisam prije vidio.
Rekao je, da je prije išao u privatne škole.

Prije se ne bih nikada družio s nekim,
tko je pohađao privatnu školu. Cijeli put do kuće
išli smo pješke i pomogao sam mu nositi dio knjiga.
Pokazalo se da je zanimljiv dečko.

Upitao sam ga bi li htio s mojim prijateljima igrati nogomet. Rekao je da želi. Družili smo se cijeli vikend, i to sam bolje upoznao Kyle-a, sve više mi se sviđao. Moji prijatelji bili su istog mišljenja.

Došao je ponedjeljak jutro i tamo je opet bio Kyle s ogromnom hrpom knjiga. Zaustavio sam ga i rekao: "Ti zaista nabišati mišljenje s tom hrpom knjiga, koje nosiš svaki dan!" Samo se nasmijao i dao mi polovicu knjiga.

Kroz slijedeće četiri godine Kyle i ja postali smo najbolji prijatelji. Na zadnjoj godini počeli smo razmišljati o faksu. Kyle se odlučio za Georgetown a ja za Duke.

Znao sam da ćemo zauvijek biti prijatelji i da kilometri nikad neće biti problem. On je htio postati liječnik, a ja sam ciljao u poslovne vode uz pomoć nogometne stipendije.

Kyle je bio zadužen za oprostajni govor u našem razredu. Cijelo vrijeme zezao sam ga da je treber. Morao je pripremiti govor za maturu. Radovao sam se što ja nisam morao ići na binu i govoriti. Na dan mature vidio sam Kyle-a. Izgledao je fenomenalno. On je bio jedan od onih koji su zaista

pronašao sebe kroz srednju školu. Malo je mišao i imao
popunio svoju figuru i vrlo je dobro izgledao u naočalama.
Imao je više spojeva nego ja i cure su ga obožavale,
tako da sam ponekad bio ljubomoran.
Danas je bio jedan od onih dana. Vidio sam
kako je nervozan zbog svog govora.
Zato sam ga lupio po leđima i rekao:
"Hej, veliki čovjek, bit će odličan!"
Pogledao me jednim od onih zahvalnih pogleda
i nasmijao se. "Hvala", rekao je.

Naklonio se i počeo govor. "Matura je vrijeme
da zahvalimo svima onima koji su nam pomagali
tijekom ovih teških godina. Svojim roditeljima, učiteljima,
braći, sestrama, možda treneru ... ali najviše svojim
prijateljima.. Ovdje sam, da vam kažem, da je biti nekome
prijatelj, najveći dar koji toj osobi možete dati.

Ispružio vam ruku."

Gledao sam u svog prijatelja u nevjerici, dok je on
pričao priču o danu našeg prvog susreta.
Preko vikenda se namjeravao ubiti. Govorio je
o tome, kako si je ispraznio ormarić, da poslije
njegova mama ne bi morala doći i nositi kući
njegove stvari... Duboko me pogledao i uputio mi
mali smješak. "Hvala bogu, bio sam spašen. Moj
prijatelj spasio me od smrti."

Čuo sam uzdah, koji je putovao kroz masu,
dok je taj zgodni, popularni dečko pričao o svom
najgorem trenutku. Vidio sam njegovu majku i oca

kako me gledaju i smješkaju mi se onim istim
zahvalnim osmjehom.

Tek sam tada shvatio pravu dubinu svega toga.

Nikad ne potcjenjuj moći svojih djela.

Jednom malom gestom može nekome
promijeniti život. Na bolje ili na gore.

Bog nas "daje" u naše živote, da na
neki način utječemo jedni na druge.

Tražite Boga u drugima.

Izvor: Od è.s. Aureline